

ва 'група камъни, където се провеждат религиозни церемонии в чест на духа на местността (Севортян 1974: 399). Повечето от изследователите смятат, че култът към *обо* води началото си още от скитската епоха. Смисълът на тази форма е в директна семантична връзка с описаното място, което е вероятно със сакрален характер. В подкрепа на това е и наличната обредност, свързана с него. А преданието за Крали Марко е основният информационен топос, продуциращ тази сакралност в местното знание. Затова не е без основание становището, че посещенията на *Марковите камъни* днес може да бъдат остатък от някакви поклонения при камъните в миналото с подчертано култов смисъл (Теодоров 1981: 48).

Над с. Трапоклово, Сливенско има топоним *Маркова грамада*, за който също има предание, че тук е стъпвал Крали Марко – има стъпки със свръхчовешки размери, софрата му, мястото на сабята му, а недалеч е природното образувание *Халката* – висока скала с голяма дупка, на която юнакът си е връзвал коня.¹

В Сливенската планина има топоним *Голяма чаталка*, за който се знае, че скалата е разцепена от Крали Марко, хвърлил ядосан сърпа по сестра си, която тъчала там на стан.² На близко до град Сливен възвишение има топоним *Кралимаркова стъпка* – образувание, подобно на стъпка с огромни размери.

До с. Оризари, Твърдишко се намират *Жельовите камъни*. Късната информация за наименованието идва от факта, че там някой си местен жител на име *Жельо* имал кашла. Но местно предание обяснява как са се образували тези камъни. „Чувал съм, че има нишан. Има едно като диван върху един от камъните. Също и за гъза на великана. Крали Марко, кат са бил с великана и като го убил, великана пада и са пръска на парчета – пръснатите камъни, и един камък му викат *Гъза на великана* – прилича на гъз.”³ – скално образувание досущ като човешки задник.

Това е невисоко възвишение на около 300 м южно от селото с височина около 20 м от север и около 10 м от юг спрямо околния терен и около 100 м в диаметър по периферията. От източната и западната му страна се стича вода към азмака до южния край на селото. Върху възвишението има множество скали, тип пясъчник.

На северния склон на възвишението върху последната скала има изсечен „трон”, „гледащ” на север.

На около 25 м западно от „трона”, върху скала, е изсечена правоъгълна равна площадка, ориентирана от юг на север с размери: дължина 175 см, ширина 120 см, с различна дълбочина на изсичането спрямо основния скален масив. На югозападната страна на площадката е изсечена стеничка, която отделя площадката от друга полукръгла площадка, вкопана в скалата, с размер 350 на 300 см, Елипсата е ориентирана на северозапад и е пресечена от 5 вдълбани в масивната скала улея (не са пукнатини). Водата от тези улеи видимо се стича по отвесно изсечената страна на скалата.